

Teksti: Maria Loikkanen

Kaija Pispä: *Meiramiina ja metsän prinssi*
WSOY 2003 (WS Bookwell Oy)

Meiramiina metsien maassa

Kaija Pispän *Meiramiina ja metsän prinssi* on kirja joka vetää suun sikkaralle, hiukset kiharaan ja pudottaa hyvän tuulen lukijan syliin. Teos on nimensä mukaisesti saturomaani ja loistava sellainen. Pispä on sadun perinteisiä elementtejä hyväksi käyttäen luonut erikoislaatuinen "prinsessa-romaanin", jossa sekä kieli että tarina muodostavat erittäin omaperäisen, lämpimän ja uskottavan kertomuksen.

Seikkailu saa alkunsa kun pieni tyttö joutuu muuttamaan luonnonläheisestä Suviehtoosta Puuttomankadun kaupunkiin ja Aniiimariemista tulee prinsessa Meiramiina. Puuttomankadun kaupungissa kaikki asiat ovat hassusti, varsinkin kotona. Nurkissa väijyy isä-Armaksen omituinen ystävä Hortus, ja ilkeä neiti Hurmington piinaa Aniiimariemia ahdistavilla prinsessa-opinnoilla. Niinpä Aniiimariem päättää jakautua kahdeksi. Vanha, mitään osaamaton ja kaikkea pelkäävä tyttö tungetaan kaappiin, ja tilalle astuu uusi tyttö, prinsessa Meiramiina. Hän on jokaisen aikuisen hyvin käyttäytyvä unelmatyttö. Onneksi on olemassa myös Suviehtoon Waari, joka kaipaa vanhaa Aniiimariemia, ja tulee etsimään tätä Puuttomankadun kaupungista. Prinsessa Meiramiinan elämässä alkaa aivan uusi vaihe, kun hän tapaa Waarin mukana tulleen räsynukke Titulein ja saa lomaa prinsessa-opinnoistaan. Suviehtoossa Meiramiina tapaa myös metsän prinssi Pipariksin, ja tekee oman osuutensa metsien pelastamiseksi.

Sadun lomassa teoksessa liikutaan myös monella muullakin kuin sadun tasolla, sillä kertomuksessa pohditaan kiertoteitse isoja ja syviä asioita. Meiramiinan ilojen ja pelkojen myötä esille nousee lapsen huolen, ahdistuksen ja riittämättömyyden tunteet, jotka kuitenkin pystytään hoitamaan läheisten ymmärryksen ja rakkauden avulla. Teoksessa nousee voimakkaasti esille myös huoli luonnon ja eritoten metsien tilasta metsän prinssi Pipariksin kautta. Räsynukke Titulei riimittelee byrokraatit (ja kaikki muut siinä sivussa) suohon, ja ikiainen Simpuran sikojen suku kokee ennen näkemättömän herätyksen tuhansien vuosien unestaan.

Prinsessa Meiramiina ja metsän prinssi on kielellisesti erittäin lahjakasta ja hyvin kirjoitettua tekstiä, jota on todella ilo lukea. Vaan eipä siinä vielä kaikki, sillä persoonallinen tarinakin on hyvin rakennettu. Tarinan alla pilkottavasta yhteiskuntakritiikistä huolimatta satu vie lukijan mukanaan seikkailuun. Tässä on todella klassikon ainesta.